

MI, AKIK NYARALTUNK

Mi, akik nyaraltunk e kék-zöld bolygón,
és élveztük vendégszeretetedet,
s a sírásig ajzott ölelésben

találkoztunk Veled, engedd, Napunk,
ha letúnt, elsötétedett Egünk,
mégis boldogok legyünk.

Ne alázd meg nagyon, altasd el
bennem a lázadót. Megszégyenült,
összetörte már magát, annyi

módszered van rá, hogy
elhiteds, nem akarod a vesztét.
Légy hozzá gyöngéd!

Győri László

KERESZT

A férfi féllábú, a nő nyomorék.
A férfi részeg, a nő csupa szék.
A rokkant sparheltben néhány deszkaszál.
A sarokban a földre hajítva
rongyok hevernek. Azokon alszanak?
Nyilvánvaló, mert ágy nincs sehol.
Egy fiú nyit be, jó, ha tizenkét esztendő.
Apjára ordít, csak annyit érteni,
hogyan pénzt követel tőle
durván, mocskosan, ordenárén.
Akár a balta, úgy csapkod a szó,
mintha színpadról hangzana egyenest.
A nő hallgat, a rokkant nő a székben.
Akár a dög, úgy bűzlik a ház,
amelyhez ma pénz állt, a segély,
a férfi emiatt részeg,
a gyerek emiatt csikarna ki tőle
némi lóvét,
de hogy nem kap, észvesztve üvöltöz
a dokumentumfilmek előtt is,